බොලිවුඩ්* වාණිජ සිනමාවේ විප්ලවීය ආරම්භය 'ශෝලේ'

ඉන්ද්‍රා කුමාරි දසනායක

The 50s was a unique time in Indian cinema, blessed with talented directors and artistes who could stamp their individuality in their work. The big turning point came in 1953 with the arrival of the Bengali director Satyajith Ray and his classic 'Pather Panchali'. International recognition came to it with the Cannes award for the best human document, followed by foreign and national awards. Apart from Ray, Mrinal Sen, Ritwik Ghatak and others made internationally acclaimed movies. They are known as the founding fathers of the new cinema in India. In the sixties and seventies, big budget films as well as off-beat films increased. *Sholay* was a popular Hindi film in this period directed by Ramesh Sippy. The objective of this paper is to present an analysis of Bollywood commecial cinema and Ramesh Sippy's *Sholay*. This is a critical analysis of the origin, development and nature of Indian and Western critical opinions.

අපරදිග රටවල මෙන් පෙරදිග රටවල විශේෂයෙන් භාරතයේ චිත්‍රපට කලාව ආරම්භ වූයේ යථාර්ථයේ පුනර්නිර්මාණයක් වශයෙන් ම නොවේ. එය වර්ධනය වූයේ නාට්‍ය කලාවේ ම දිගුවක් ලෙසට ය. භාරතීය වෘත්තාන්ත චිත්‍රපට කලාවේ පුරෝගාමියා ලෙස සැලකෙන දාදා සහබ් පාල්කේ තැනූ නිහඬ චිත්‍රපට බොහොමයකට ම පදනම් වූයේ මහා භාරතයේ හෝ රාමචරිත් මානසයේ එන කථා වස්තූන් ය.' ඒවායෙහි දී හින්දු මහා කාව්‍ය හීරයේ සජීවී වන ආකාරය

*භාරතීය වාණිජ සිනමා කර්මාන්තයේ කේන්ද්‍රස්ථානය මුම්බායි නගරයෙන් ආරම්භ වූ හෙයින් එහි නිෂ්පාදනය බොලිවුඩ් යන නාමය ආදේශ කරයි.

© ඉන්ද්‍රා කුමාරි දසනායක

සංස්: පූජ්‍ය [illegible] හිමි, [illegible]
මානවශාස්ත්‍ර පීඨ ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය 13 කලාපය, 2010, මානවශාස්ත්‍ර පීඨය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය